

Rozjímanie na pondelok 3. týždňa v adventnom období

Rozjímanie na pondelok tretieho adventného týždňa. Navrhované témy sú: rozjímať nad Svätým Písmom: svetlo pre našu cestu; Boh je prítomný v srdciach, ktoré ho hľadajú v spravodlivosti; láska k pravde je charakteristická pre Kristových učeníkov.

PROROCI OHLASOVALI Mesiáša a vďaka ich slovám izraelský ľud intenzívne očakával a túžil po jeho príchode: „Národy, čujte slovo Pánovo; ohlasujte na ďalekých

ostrovoch“[1]. V mnohých prípadoch však vidíme, že ľudia prehliadali prorocké posolstvá a tým, že ich neprijali, sa len ťažko vyhli vlastnej skaze. Významný je v tomto smere príbeh Baláma, pohanského veštca, ktorého nepriateľský izraelský kráľ požiadal, aby preklial Boží ľud. Naplnený Pánovým duchom Balám ignoruje kráľovský nátlak a trikrát požehnáva vyvolený ľud: „Jak krásne sú, Jakub, stany tvoje, tvoje príbytky, Izrael!“ (Nm 24, 5). Balámov koniec je tragický, pretože zomrie rukou samotných Izraelitov.

Balám vo svojom prorocťve symbolizuje príchod Mesiáša ako hviezdu, ktorá vyjde z Izraela: „Hviezda vychádza z Jakuba“ (Nm 24, 17). Spasiteľ zostúpi ako „veľké svetlo na zem“[2]. O niekoľko storočí neskôr to bolo práve svetlo hviezdy, ktoré nasmerovalo cestu mudrcov, ktorí v ňom objavili posolstvo spásy. Hviezda ich viedla k „malému

plamienku zapáleného v noci: ku krehkému novorodeniátku v tichu sveta“[3]. Hoci hviezdu videli všetci, nie všetci pochopili jej význam. V dnešnej modlitbe odvážne prosíme: Pane, „svetlom svojho Syna, ktorý nás prišiel navštíviť, osvieť temnoty našich srdc“[4]; daj nám potrebnú jasnosť, aby sme objavili význam všetkých týchto udalostí v osobnom, intímnom živote každého z nás.

V knihe Numeri sa hovorí, že Balám je „muž s prenikavým zrakom“ lebo „načúva slová Božie a hľadá na tvár Všemohúceho“ (Nm 24, 15-17). V tichom rozjímaní nad zjaveným slovom nachádzame svetlo pre našu každodennú cestu. „Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch“ (Ž 119, 105). V Písme sa učíme čítať aj svoj vlastný život. Svätý Josemaría nás povzbudzuje: „Vo svätom texte nájdeš Ježišov život — mal by si tam však nájsť aj svoj vlastný. (...) Preto

každý deň vezmi do ruky
Evanjelium, čítaj ho a ži ho ako
konkrétnu normu“[5].

KÝM JEŽIŠ pri jednej zo svojich
častých návštev chrámu vyučuje
pútnikov, ktorí ho prišli počúvať,
objavia sa authority - veľkňazi a starší,
t. j. laickí členovia sanhedrínu - s
úmyslom vyskúšať Pána. Hnevajú sa
na neho okrem iného aj preto, že
požíva autoritu nad ľuďmi, ktorú mu
neudelila ustanovená moc. „Akou
mocou toto robíš? A kto ti dal túto
moc?“ (Mt 21, 23). Nepýtajú sa z
úprimnej zvedavosti, jednoducho sa
im Majstrovo kázanie nepáči a búria
sa, pretože zástupy ho nadšene
nasledujú.

Ako sme videli pri iných
príležitostiach, aj teraz Ježiš pozná
úmysly ich srdc. Správajú sa

dvojtvárne, predstierajú, nemajú jasno. Kladú mu dvojznačnú otázku, hoci v skutočnosti chcú, aby Ježiš raz a navždy povedal, či je Mesiáš. V každom prípade to nechcú priznať a konajú so zlou ľstivosťou. Nie je prekvapujúce, že ich Majster necháva bez odpovede, pretože „Ježiš totiž nepotrebuje vypočítavé chytráctvo a krutosť chladných srdc, honosnú a pritom tak prázdnu krásu. Náš Pán si váži radosť mladého srdca, jednoduchý krok, prirodzený hlas, čisté oko a sluch pozorný k jeho slovám plným nehy. Takto kraľuje v ľudskej duši[6]“.

Boh je prítomný v srdciach, ktoré ho úprimne hľadajú. „Kto kráča bez úhony, tomu ukážem Božiu spásu“ (Ž 50, 23). Ježiša dojme dieťa, ktoré pristupuje s jednoduchosťou, malomocný, ktorý ukazuje svoje rany, slepec, ktorý kričí bez strachu, čo povedia ľudia, alebo mýtnik, ktorý vylezie na strom, aby ho lepšie videl.

Inými slovami, srdcia, ktoré sa neskrývajú za faloš. „Kresťan by mal byť hodnoverný, pravdivý a úprimný vo všetkom, čo koná. Jeho život by mal vyžarovať jediného ducha — Kristovho. Ak by mal byť niekto na svete skutočne dôsledný, tak je to kresťan, pretože mu bol zverený dar pravdy (Porov. Lk 19, 13), ktorá nás vyslobodí (Porov. Jn 8, 32) a tento dar by mal prinášať ovocie“[7].

„KTO TI DAL túto moc?“ pýtajú sa ho. A Učiteľ odpovedá otázkou: „Aj ja sa vás na niečo spýtam. Ak mi odpoviete, i ja vám poviem, akou mocou toto robím. Odkiaľ bol Jánov krst? Z neba, či od ľudí?“ (Mt 21, 24-25). Týmito slovami Ježiš stavia authority pred pravdu a zároveň chváli Jána. Hoci sa ľudia hrnuli k Jordánu, aby sa dali pokrstiť, authority nepočúvali jeho posolstvo o obrátení

a pokání. Vodcovia ľudu nevedia, ako reagovať na Ježiša, pretože im chýba otvorená náklonnosť k pravde. V skutočnosti sa usilujú len o súhlas ľudu. Zvažujú ťažkosti, ktorým by mohli čeliť, keď povedia to či ono - bolo to z neba... bolo to od ľudí... - a nenachádzajú východisko, ktoré by ich oslobodilo od kompromisov: „Nevieme“ (Mt 21, 27).

Stretnutie s pravdou si vyžaduje postoj otvorenosti a prijatia. S kresťanskou pravdou sa stretávame len vtedy, ak ju slobodne milujeme. Krstiteľ bol vo svojej odvahe a pokore odvážnym svedkom pravdy. Dôsledný postoj nemusí viesť k ľahkej ceste. Pravda je však sama osebe láskavá a má obrovskú príťažlivú silu. Na to, aby sme ukázali „jas pravdy“ [8], je najprv potrebné vynaložiť úsilie na jej neustále a úprimné hľadanie, aby sme ju mohli poznať a kontemplovať. Ak pravdu skutočne milujeme, ak preniká

hlboko do nášho vnútra, aby nás zmenila, je ľahšie vyjadriť ju darom jazykov a zviditeľniť ju. Prejaviť láskavosť pravdy je úlohou kresťanov.

Kristus povedal sám o sebe: „Ja som pravda“ (Jn 14, 6). Preto vašeň, s ktorou hľadáme a odovzdávame pravdu je pre nás radostnou úlohou. „Už pred mnohými rokmi som s úplnou jasnosťou spoznal zásadu, ktorá nikdy nestratí svoju platnosť: prostredie spoločnosti, ktorá sa odvrátila od kresťanskej viery a morálky, potrebuje nový spôsob života a ohlasovania večnej pravdy Evanjelia: v samom jadre spoločnosti, sveta, majú Božie deti svojimi cnosťami žiarieť ako lampy v temnote — *quasi lucernae in caliginoso loco*“[9]. V spoločnosti Panny Márie a svätého Jozefa kráčame smerom k Betlehemu. Po ich boku sa môžeme učiť tej priamosti srdca, s ktorou obaja

hľadali Boha v malých i veľkých
pravdách svojho bežného sveta.

[1] Úvodný spev, pondelok tretieho
týždňa v adventnom období (Jer 31,
10).

[2] Porov. Alelujový verš, 25.
decembra Narodenie Pána, Omša vo
dne.

[3] Benedikt XVI, *Homília*, 6-I-2008.

[4] Modlitba dňa, pondelok tretieho
týždňa v adventnom období.

[5] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 754.

[6] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*,
bod 181.

[7] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*,
bod 141.

[8] Svätý Ján Pavol II, *Veritatis splendor*, bod 1.

[9] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 318.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/pondelok-v-3-tyzdni-v-
adventnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/pondelok-v-3-tyzdni-v-adventnom-obdobi/) (22.03.2026)